

# Dziennik Urzędowy C 126

## Unii Europejskiej



Wydanie polskie

### Informacje i zawiadomienia

Tom 55  
28 kwietnia 2012

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

**Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej**

2012/C 126/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 118 z 21.4.2012..... 1

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

**Trybunał Sprawiedliwości**

2012/C 126/02

Sprawa C-524/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 296—298 — Wspólny system ryczałtowy dla rolników — Zerowa stawka procentowa zryczałtowanej rekompensaty) ..... 2

2012/C 126/03

Sprawa C-596/10: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 8 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Stosowanie obniżonej stawki podatku VAT do transakcji dotyczących zwierząt z rodziny koniowatych a w szczególności do koni) ..... 2

**PL**

Cena:  
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 126/04	Sprawa C-251/11: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Rennes — Francja) — Martial Huet przeciwko Université de Bretagne Occidentale (Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony, zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Klauzula 5 pkt 1 — Kolejne umowy o pracę na czas określony — Środki mające na celu zapobieganie nadużyciom wynikającym z wykorzystywania takich umów — Przekształcenie ostatniej umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony — Obowiązek powtórzenia bez zmian istotnych postanowień ostatniej zawartej umowy na czas określony) ..... 3	3
2012/C 126/05	Sprawa C-227/11: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Haarlem — Niderlandy) — DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat (Artykuł 104 § 3 regulaminu postępowania — Wspólna taryfa celna — Pozycje taryfowe — Analityzatory sieci — Klasyfikacja — Znaczenie prawne opinii dotyczącej klasyfikacji Światowej Organizacji Celnej) ..... 3	3
2012/C 126/06	Sprawa C-16/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gyulai Törvényszék (Węgry) w dniu 13 stycznia 2012 r. — HERMES Hítel és Faktor Zrt. przeciwko Nemzeti Földalapkezelő Szervezet ..... 4	4
2012/C 126/07	Sprawa C-33/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 24 stycznia 2012 r. — Körös-Vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve ..... 4	4
2012/C 126/08	Sprawa C-38/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nyíregyházi Törvényszék (Węgry) w dniu 26 stycznia 2012 r. — Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve ..... 4	4
2012/C 126/09	Sprawa C-64/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 8 lutego 2012 r. — A. Schlecker, działający pod firmą „Firma Anton Schlecker” przeciwko M.J. Boedeker ..... 5	5
2012/C 126/10	Sprawa C-65/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 8 lutego 2012 r. — Leidseplein Beheer BV i in. przeciwko Red Bull GmbH i in. .... 5	5
2012/C 126/11	Sprawa C-79/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunia) w dniu 14 lutego 2012 r. — SC Mora IPR SRL przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu i Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu ..... 6	6
2012/C 126/12	Sprawa C-81/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 14 lutego 2012 r. — Asociația ACCEPT przeciwko Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării ..... 6	6
2012/C 126/13	Sprawa C-83/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 17 lutego 2012 r. — postępowanie karne przeciwko Minh Khoa Vo .... 7	7
2012/C 126/14	Sprawa C-88/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Roermond (Niderlandy) w dniu 20 lutego 2012 r. — Postępowanie karne przeciwko Jibrilowi Jaoo ..... 7	7
2012/C 126/15	Sprawa C-90/12: Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej ..... 7	7

2012/C 126/16	Sprawa C-97/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 14 grudnia 2011 r. w sprawie T-237/10 Louis Vuitton Malletier przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 23 lutego 2012 r. przez Louis Vuitton Malletier .....	8
2012/C 126/17	Sprawa C-98/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 24 lutego 2012 r. — Wim J.J. Slot przeciwko 3 H Camping-Center Heinsberg GmbH .....	9
2012/C 126/18	Sprawa C-127/12: Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii .....	9
2012/C 126/19	Sprawa C-135/12: Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej .....	10
2012/C 126/20	Sprawy połączone C-328/10 do C-333/10: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza — Włochy) w sprawach C-328/10 Enipower SpA, C-329/10 ENI SpA, C-330/10 Edison Trading SpA, C-331/10 E.On Produzione SpA, C-332/10 Edipower SpA i C-333/10 E.On Energy Trading SpA przeciwko Autorità per l'energia elettrica e il gas (sprawy C-328/10 do C-333/10) i przeciwko Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico (sprawa C-329/10) przy udziale: Terna Rete Elettrica Nazionale SpA (sprawy C-328/10, C-329/10, C-331/10 i C-332/10), Ministero dello Sviluppo Economico (sprawy C-328/10 i C-329/10) oraz Gestore dei Servizi Elettrici SpA (sprawa C-331/10) .....	10

### Sąd

2012/C 126/21	Sprawa T-192/07: Wyrok Sądu z dnia 9 marca 2012 r. — Comité de défense de la viticulture charentaise przeciwko Komisji (Konkurencja — Decyzja w sprawie odrzucenia skargi do Komisji — Brak interesu wspólnotowego — Zakres skargi do Komisji — Właściwość autora aktu — Obowiązek uzasadnienia) .....	11
2012/C 126/22	Sprawa T-288/08: Wyrok Sądu z dnia 15 marca 2012 r. — Cadila Healthcare przeciwko OHIM — Novartis (ZYDUS) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego słownego znaku towarowego ZYDUS — Wcześniejszy wspólnotowy słowny znak towarowy ZIMBUS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)).....	11
2012/C 126/23	Sprawa T-379/08: Wyrok Sądu z dnia 15 marca 2012 r. — Mustang przeciwko OHIM — Decathlon (linia falista) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego linię falistą — Wcześniejsze krajowe i międzynarodowe graficzne znaki towarowe przedstawiające białą linię falistą na czarnym tle — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) .....	12
2012/C 126/24	Sprawa T-391/08: Wyrok Sądu z dnia 15 marca 2012 r. — Ellinika Nafpigeia przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Przemysł stoczniowy — Pomoc przyznawana przez władze greckie stoczni — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Nadużycie pomocy) .....	12



2012/C 126/25	Sprawa T-450/08: Wyrok Sądu z dnia 9 marca 2012 r. — Coverpla przeciwko OHIM — Heinz-Glas (wazon) (Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający wazon — Wcześniejszy wzór — Podstawa unieważnienia — Ujawnienie wcześniejszego wzoru — Brak cechy nowości — Artykuł 5 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002) .....	13
2012/C 126/26	Sprawa T-236/09: Wyrok Sądu z dnia 15 marca 2012 r. — Europaïki Dynamiki przeciwko Komisji (Zamówienie publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług zewnętrznych w zakresie rozwoju, badań i utrzymania systemów informatycznych — Odrzucenie oferty jednego z kandydatów — Obowiązek uzasadnienia — Równe traktowanie — Przejrzystość — Oczywisty błąd w ocenie — Odpowiedzialność pozaumowna) .....	13
2012/C 126/27	Sprawa T-32/10: Wyrok Sądu z dnia 9 marca 2012 r. — Ella Valley Vineyards przeciwko OHIM — HFP (ELLA VALLEY VINEYARDS) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego ELLA VALLEY VINEYARDS — Wcześniejsze krajowy i wspólnotowy znaki towarowe ELLE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo skojarzenia — Związek między oznaczeniami — Renoma — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009) .....	14
2012/C 126/28	Sprawa T-172/10: Wyrok Sądu z dnia 9 marca 2012 r. — Colas przeciwko OHIM — García-Teresa Gárate i Bouffard Vicente (BASE-SEAL) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego BASE-SEAL — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe przedstawiające romb — Wcześniejsze graficzne krajowe i międzynarodowe znaki towarowe COLAS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) .....	14
2012/C 126/29	Sprawa T-417/10: Wyrok Sądu z dnia 9 marca 2012 r. — Cortés del Valle López przeciwko OHIM (¡Que bueno ye! HIJOPUTA) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego ¡Que bueno ye! HIJOPUTA — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Znak towarowy sprzeczny z porządkiem publicznym lub przyjętymi dobrymi obyczajami — Artykuł 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) .....	15
2012/C 126/30	Sprawa T-441/10 P do T-443/10 P: Wyrok Sądu z dnia 20 marca 2012 r. — Kurrer i in. przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Powołanie — Zaszeregowanie do grupy — Przepisy przejściowe w zakresie zaszeregowania do grupy przy zatrudnieniu — Artykuł 5 ust. 4 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego — Zasada równego traktowania) .....	15
2012/C 126/31	Sprawa T-207/11: Wyrok Sądu z dnia 9 marca 2012 r. — EyeSense przeciwko OHIM — Osypka Medical (ISENSE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ISENSE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy EyeSense — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) .....	15
2012/C 126/32	Sprawa T-127/09: Postanowienie Sądu z dnia 28 lutego 2012 r. — Abdulrahim przeciwko Radzie i Komisji (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami — Rozporządzenie (WE) nr 881/2002 — Skreślenie zainteresowanego z wykazu osób i podmiotów — Skarga o stwierdzenie nieważności — Umorzenie postępowania — Skarga o odszkodowanie — Związek przyczynowy — Brak) .....	16

2012/C 126/33	Sprawa T-153/10: Postanowienie Sądu z dnia 28 lutego 2012 r. — Schneider España de Informática przeciwko Komisji (Unia celna — Przywóz odbiorników telewizji kolorowej montowanych w Turcji — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych — Wniosek o niedokonywanie retrospektywnego zaksięgowania i umorzenie należności celnych — Artykuł 220 ust. 2 lit. b) i art. 239 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — Decyzja odmowna Komisji — Stwierdzenie nieważności przez sąd krajowy decyzji organów krajowych o retrospektywnym zaksięgowaniu należności celnych — Umorzenie postępowania) ..... 16	16
2012/C 126/34	Sprawa T-573/10: Postanowienie Sądu z dnia 8 marca 2012 r. — Octapharma Pharmazeutika przeciwko EMA (Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Zmiany głównego zbioru danych dotyczących osocza (PMF) — Opłaty na rzecz EMA — Akt niekorzystny — Akt wyłącznie potwierdzający — Oczywista niedopuszczalność) ..... 17	17
2012/C 126/35	Sprawa T-126/11 P: Postanowienie Sądu z dnia 8 marca 2012 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Zwrot kosztów leczenia — Akt niekorzystny — Dorozumiane rozstrzygnięcie odmowne — Obowiązek uzasadnienia — Odwołanie w części oczywiście bezzasadne a w części oczywiście niedopuszczalne) ..... 17	17
2012/C 126/36	Sprawa T-183/11: Postanowienie Sądu z dnia 27 lutego 2012 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — Jacinto (My Little Bear) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wygaśnięcie wcześniejszego krajowego znaku towarowego — Następczy brak przedmiotu sporu — Umorzenie postępowania) ..... 18	18
2012/C 126/37	Sprawa T-531/11: Skarga wniesiona w dniu 28 września 2011 r. — Hamas przeciwko Radzie ..... 18	18
2012/C 126/38	Sprawa T-84/12: Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2012 r. — Uspaskich przeciwko Parlamentowi ..... 19	19
2012/C 126/39	Sprawa T-89/12: Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Repsol YPF przeciwko OHIM — Ajuntament de Roses ® ..... 19	19
2012/C 126/40	Sprawa T-91/12: Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2012 r. — Flying Holding i in. przeciwko Komisji ..... 20	20
2012/C 126/41	Sprawa T-92/12: Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2012 roku — Gas przeciwko OHIM — Grotto (GAS) ..... 21	21
2012/C 126/42	Sprawa T-93/12: Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2012 roku — Gas przeciwko OHIM — Grotto (BLUE JEANS GAS) ..... 21	21
2012/C 126/43	Sprawa T-95/12 P: Odwołanie wniesione w dniu 28 lutego 2012 r. przez Willema Stolsa od wyroku wydanego w dniu 13 grudnia 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-51/08 RENV, Stols przeciwko Radzie ..... 22	22
2012/C 126/44	Sprawa T-109/12: Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2012 r. — Hiszpania przeciwko Komisji ..... 23	23
2012/C 126/45	Sprawa T-110/12: Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2012 r. — Iranian Offshore Engineering & Construction przeciwko Radzie ..... 23	23



2012/C 126/46	Sprawa T-111/12: Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2012 r. — Hiszpania przeciwko Komisji .....	24
2012/C 126/47	Sprawa T-116/12: Skarga wniesiona w dniu 12 marca 2012 r. — Tioxide Europe i in. przeciwko Radzie .....	25

### **Sąd do spraw Służby Publicznej**

2012/C 126/48	Sprawa F-11/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 8 lutego 2012 r. — Bouillez i in. przeciwko Radzie (Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu za 2010 r. — Odmowa awansu — Porównanie osiągnięć urzędników z grupy funkcyjnej AST według przebiegu ich kariery zawodowej — Obowiązek niestosowania przez instytucję niezgodnego z prawem przepisu wykonawczego do regulaminu pracowniczego) .....	26
2012/C 126/49	Sprawa F-23/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 8 lutego 2012 r. — AY przeciwko Radzie (Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu za 2010 r. — Porównanie osiągnięć — Nieuwzględnienie doksztalcania zawodowego i akredytacji — Naruszenie prawa) .....	26
2012/C 126/50	Sprawa F-3/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 lutego 2012 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Wypadek — Wniosek o włączenie dokumentu do akt dotyczących wypadku — Oddalenie — Akt niewywołujący niekorzystnych skutków — Oczywista niedopuszczalność) .....	27
2012/C 126/51	Sprawa F-31/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 7 marca 2012 r. — BI przeciwko Cedefop (Służba publiczna — Termin do wniesienia skargi — Język oddalenia zażalenia) .....	27
2012/C 126/52	Sprawa F-102/11: Skarga wniesiona w dniu 10 października 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji .....	27
2012/C 126/53	Sprawa F-47/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 9 lutego 2012 r. — Zur Oven-Krockhaus przeciwko Komisji .....	28
2012/C 126/54	Sprawa F-53/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 25 stycznia 2012 r. — Kedziński przeciwko Komisji .....	28
2012/C 126/55	Sprawa F-96/11: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 2 lutego 2012 r. — Makaronidis przeciwko Komisji .....	28

## IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH  
UNII EUROPEJSKIEJ

## TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2012/C 126/01)

**Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej**

Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

**Wcześniejsze publikacje**

Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Dz.U. C 89 z 24.3.2012.

Dz.U. C 80 z 17.3.2012.

Dz.U. C 73 z 10.3.2012.

Dz.U. C 65 z 3.3.2012.

Dz.U. C 58 z 25.2.2012.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

---

## V

(Ogłoszenia)

## POSTĘPOWANIA SĄDOWE

## TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej**

(Sprawa C-524/10) <sup>(1)</sup>

*(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 296—298 — Wspólny system ryczałtowy dla rolników — Zerowa stawka procentowa ryczałtowanej rekompensaty)*

(2012/C 126/02)

Język postępowania: portugalski

**Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: M. Alfonso, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i R. Laires, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 296-298 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 247, s.1) — System ryczałtowy mający na celu zrekompensowanie ciężaru VAT zapłaconego przy zakupie towarów i usług przez rolników ryczałtowych — Zerowa stawka ryczałtowanej rekompensaty

**Sentencja**

1) Stosując do rolników szczególny system, który jest niezgodny z systemem przewidzianym w dyrektywie Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ze względu na to, że zwalania on ich z uiszczenia podatku od wartości dodanej oraz przewiduje zastosowanie zerowej stawki ryczałtowanej rekompensaty, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 296–298 tej dyrektywy.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Komisja Europejska i Republika Portugalska pokrywają własne koszty.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

**Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 8 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej**

(Sprawa C-596/10) <sup>(1)</sup>

*(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Stosowanie obniżonej stawki podatku VAT do transakcji dotyczących zwierząt z rodziny koniowatych a w szczególności do koni)*

(2012/C 126/03)

Język postępowania: francuski

**Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac i M. Afonso, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, J. — S. Pilczer i B. Beaupère-Manokha, pełnomocnicy)

Interwenient: Irlandia (przedstawiciele: D. O'Hagan, pełnomocnik oraz N. Travers i G. Clohessy, barristers)

**Przedmiot**

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 96-99 i załącznika III do dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Stosowanie obniżonej stawki podatku VAT do transakcji dotyczących zwierząt z rodziny koniowatych a w szczególności do koni

**Sentencja**

1) Stosując obniżoną stawkę podatku od wartości dodanej do transakcji dotyczących zwierząt z rodziny koniowatych a w szczególności do koni, gdy nie są one zwykle przeznaczone do wykorzystania w



produkcji środków spożywczych lub w produkcji rolnej Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 96-99 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z załącznikiem III do owej dyrektywy.

- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Irlandia pokrywa własne koszty.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

**Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 8 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Rennes — Francja) — Martial Huet przeciwko Université de Bretagne Occidentale**

(Sprawa C-251/11) (<sup>1</sup>)

*(Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony, zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Klauzula 5 pkt 1 — Kolejne umowy o pracę na czas określony — Środki mające na celu zapobieganie nadużyciom wynikającym z wykorzystywania takich umów — Przekształcenie ostatniej umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony — Obowiązek powtórzenia bez zmian istotnych postanowień ostatniej zawartej umowy na czas określony)*

(2012/C 126/04)

Język postępowania: francuski

#### Sąd krajowy

Tribunal administratif de Rennes

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Martial Huet

Strona pozwana: Université de Bretagne Occidentale

#### Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal administratif de Rennes — Wykładnia dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia Ramowego w sprawie umów na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. L 175, s. 43) — Kolejne umowy o pracę na czas określony w sektorze publicznym — Obowiązek powtórzenia bez zmian istotnych postanowień ostatniej zawartej umowy na czas określony w przypadku przekształcenia w umowę na czas nieokreślony — Zasada równoważności i nieobniżania poprzedniego poziomu ochrony

#### Sentencja

Klauzulę 5 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r. i załączonego do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które przewidziało w swoich przepisach krajowych przekształcenie umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony, jeżeli umowa na czas określony trwała przez pewien okres czasu, nie ma obowiązku ustanowienia, że w umowie o pracę na czas nieokreślony istotne postanowienia poprzedniej umowy muszą zostać powtórzone bez zmian. Jednakże, aby cele realizowane przez dyrektywę 1999/70 i jej skuteczność (*effet utile*) nie zostały naruszone, owo państwo członkowskie musi zapewnić, że przekształceniu umowy o pracę na czas określony w umowę o pracę na czas nieokreślony nie towarzyszą znaczne zmiany istotnych postanowień poprzedniej umowy idące w kierunku ogólnie niekorzystnym dla zainteresowanej osoby, w sytuacji gdy przedmiot przekazanych jej zadań i charakter pełnionych przez nią funkcji nie ulegają zmianie.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

**Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Haarlem — Niderlandy) — DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat**

(Sprawa C-227/11) (<sup>1</sup>)

*(Artykuł 104 § 3 regulaminu postępowania — Wspólna taryfa celna — Pozytywna taryfowa — Analizatory sieci — Klasyfikacja — Znaczenie prawne opinii dotyczącej klasyfikacji Światowej Organizacji Celnej)*

(2012/C 126/05)

Język postępowania: niderlandzki

#### Sąd krajowy

Rechtbank Haarlem

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

#### Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank Haarlem — Ważność rozporządzenia Komisji (WE) nr 129/2005 z dnia 20 stycznia 2005 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów w nomenklaturze scalonej oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 955/98 (Dz.U. L 25, s. 37) — Analizatory sieci

**Sentencja**

Nomenklatura scalona zawarta z załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmieniona odpowiednio rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1810 z dnia 7 września 2004 r. i rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r., powinna być interpretowana w ten sposób, że analizatory sieci takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym mogą być zaklasyfikowane do podpozycji 9030 40 90 nomenklatury scalonej w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia nr 1810/2004, lub do podpozycji 9030 40 00 nomenklatury scalonej w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia nr 1719/2005, w zależności od daty ich przywozu, pod warunkiem, że celem tej aparatury jest pomiar lub kontrola wielkości elektrycznych, czego zbadanie należy do sądu krajowego. W przeciwnym wypadku aparatura ta powinna być zaklasyfikowana do podpozycji 9031 80 39 nomenklatury scalonej w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia nr 1810/2004, lub do podpozycji 9031 80 38 nomenklatury scalonej w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia nr 1719/2005, w zależności od daty jej przywozu.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gyulai Törvényészék (Węgry) w dniu 13 stycznia 2012 r. — HERMES Hítel és Faktor Zrt. przeciwko Nemzeti Földalapkezelő Szervezet**

(Sprawa C-16/12)

(2012/C 126/06)

Język postępowania: węgierski

**Sąd krajowy**

Gyulai Törvényészék

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: HERMES Hítel és Faktor Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Földalapkezelő Szervezet

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy wykładni zasad pewności prawa oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań, uważanych za zasady podstawowe prawa Unii, należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie ustanawianiu przez państwo członkowskie przepisów, które zmieniają — ze szkodą dla drugiej strony umowy — treść umowy zawartej przez państwo członkowskie występujące w charakterze właściciela poprzez zakwalifikowanie przedmiotu umowy jako niezbywalny i uniemożliwienie w ten sposób drugiej stronie wykonanie praw wynikających z umowy?
- 2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze — czy sąd krajowy, zgodnie z zasadą lojalności wspólnotowej ustanowioną w art. 4 ust. 3 TUE oraz z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ma obowiązek odstąpienia od stosowania przepisu krajowego kwalifikują-

cego przedmiot umowy jako niezbywalny i wbrew brzmieniu przepisu krajowego orzec, że przedmiot umowy jest zbywalny?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényészék (Węgry) w dniu 24 stycznia 2012 r. — Körös-Vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve**

(Sprawa C-33/12)

(2012/C 126/07)

Język postępowania: węgierski

**Sąd krajowy**

Fővárosi Törvényészék

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Körös-Vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság

Strona pozwana: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

**Pytania prejudycjalne**

Czy wały przeciwpowodziowe, w przypadku gdy są wykorzystywane w charakterze trwałych użytków zielonych, stanowią wykorzystywane użytki rolne w rozumieniu art. 143b ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 (<sup>1</sup>), mimo że nie są zasadniczo wykorzystywane do celów rolniczych i służą również do celów gospodarki wodnej lub ochrony przeciwpowodziowej?

(<sup>1</sup>) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nyíregyházi Törvényészék (Węgry) w dniu 26 stycznia 2012 r. — Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve**

(Sprawa C-38/12)

(2012/C 126/08)

Język postępowania: węgierski

**Sąd krajowy**

Nyíregyházi Törvényészék

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

*Strona skarżąca:* Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság

*Strona pozwana:* Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 143b ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003<sup>(1)</sup> należy interpretować w ten sposób, że wyłącza on z systemu jednolitej płatności obszarowej na rok gospodarczy 2008 finansowanego przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) brzegi (skarpy) wałów i nasypów zbudowanych w celu zapobiegania powodziom nawet zakładając, że w dniu 30 czerwca 2003 r. jak i po tym dniu, założone na nich użytki zielone były zachowane w dobrym stanie, uwzględniając, iż były regularnie koszone i używane do wypasu, oraz chodzi o obszary utrzymywane w dobrym stanie rolniczym?
- 2) Czy art. 143b ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 należy interpretować w ten sposób, że wyłącza z pomocy obszarowej użytki rolne wykorzystywane dodatkowo [do celów rolniczych]?

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 8 lutego 2012 r. — A. Schlecker, działający pod firmą „Firma Anton Schlecker” przeciwko M.J. Boedeker**

(Sprawa C-64/12)

(2012/C 126/09)

*Język postępowania: niderlandzki*

**Sąd krajowy**

Hoge Raad der Nederlanden.

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

*Strona skarżąca:* A. Schlecker, działający pod firmą „Firma Anton Schlecker”

*Strona pozwana:* M.J. Boedeker.

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 6 ust. 2 konwencji rzymskiej<sup>(1)</sup> należy interpretować w ten sposób, że jeżeli w wykonaniu umowy o

pracę pracownik świadczy pracę nie tylko zwykle, lecz również długotrwale i nieprzerwanie w jednym i tym samym państwie, to w każdym przypadku prawem właściwym dla tej umowy jest prawo tego państwa, nawet jeśli wszystkie pozostałe okoliczności wskazują na ścisły związek z innym państwem?

- 2) Czy dla udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej konieczne jest, aby w chwili zawarcia umowy o pracę albo przynajmniej w chwili rozpoczęcia świadczenia pracy pracodawca i pracownik zmierzali do tego, aby praca była świadczona długotrwale i nieprzerwanie w jednym i tym samym państwie albo przynajmniej byli świadomi, że tak będzie?

<sup>(1)</sup> Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie w dniu 19 czerwca 1980 r. (Dz.U. L 266, s. 1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 8 lutego 2012 r. — Leidseplein Beheer BV i in. przeciwko Red Bull GmbH i in.**

(Sprawa C-65/12)

(2012/C 126/10)

*Język postępowania: niderlandzki*

**Sąd krajowy**

Hoge Raad der Nederlanden.

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

*Strona skarżąca:* Leidseplein Beheer BV

H.J.M. de Vries

*Strona pozwana:* Red Bull GmbH

Red Bull Nederland BV

**Pytania prejudycjalne**

Czy art. 5 ust. 2 dyrektywy [89/104/EWG]<sup>(1)</sup> należy interpretować w ten sposób, że o uzasadnionej przyczynie w rozumieniu tego przepisu można mówić również wtedy, gdy oznaczenie identyczne bądź podobne do znaku cieszącego się renomą było używane w dobrej wierze przez osobę trzecią (osoby trzecie) przed rejestracją tego znaku?

<sup>(1)</sup> Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, s. 1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunia) w dniu 14 lutego 2012 r. — SC Mora IPR SRL przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu i Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu**

(Sprawa C-79/12)

(2012/C 126/11)

Język postępowania: rumuński

### Sąd krajowy

Curtea de Apel Alba Iulia

### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SC Mora IPR SRL

Strona pozwana: Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu i Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Sibiu

### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 211 dyrektywy 2006/112/WE<sup>(1)</sup> należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wprowadzeniu oprócz przesłanki dotyczącej wyszczególnienia podatku należnego w deklaracji podatku VAT, jakiego dokonać muszą podatnicy mający prawo nie płacić na rzecz organów celnych podatku VAT należnego w związku z przywozem, dodatkowej przesłanki (którą stanowi uzyskanie w określonym terminie zaświadczenia w sprawie odroczenia płatności na warunkach określonych w dekrete ministra gospodarki i finansów)?
- 2) Czy wykładni art. 26 ust. 2, art. 28, 30 i art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że stoją na przeszkodzie powtarzającym się interwencjom ustawodawczym takim jak te przewidziane w pkt 1 i pkt 2 dekretu ustawodawczego nr 22 z dnia 28 marca 2007 r. lub w pkt 69 dekretu ustawodawczego nr 106 z dnia 4 października 2007 r., w drodze których art. 157 ust. 4 Codul fiscal został zmieniony w ten sposób, iż na niepłacenie podatku VAT w urzędzie celnym pozwala się jedynie niektórym podatnikom podatku VAT (tym którzy dokonali przywozu po dniu 15 kwietnia 2007 r. lub w stosunku do których przyjmuje się, że dokonali przywozu po tym dniu i którzy uzyskali zaświadczenie w sprawie odroczenia płatności) spośród podatników znajdujących się w identycznych sytuacjach (jako że posiadają towary objęte przywozem czasowym z okresu przedakcesyjnego)?

<sup>(1)</sup> Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 14 lutego 2012 r. — Asociația ACCEPT przeciwko Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**

(Sprawa C-81/12)

(2012/C 126/12)

Język postępowania: rumuński

### Sąd krajowy

Curtea de Apel București

### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asociația ACCEPT

Strona pozwana: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy<sup>(1)</sup> ma zastosowanie w przypadku gdy akcjonariusz klubu piłkarskiego tytułujący się głównym dyrektorem („patron”) tego klubu i za niego uważany przez masmedia i społeczeństwo oświadcza w masmediach co następuje:

„Nie wziąłbym homoseksualisty do drużyny nawet gdybym miał zamknąć Steauę. Plotki to plotki ale jak można napisać coś takiego i w dodatku umieścić to na pierwszej stronie... Może to nie prawda, że jest homoseksualistą [mowa jest tu o bułgarskim graczem piłki nożnej X]. A gdyby jednak był? Powiedziałem jednemu z moich wujków, który nie wierzył ani w szatana ani w Boga. Powiedziałem mu: »Załóżmy że Bóg nie istnieje. A gdyby istniał? Co tracisz przyjmując komunie? Nie byłoby dobrze pójść do raju?« Przyznał mi rację. Miesiąc przed śmiercią przyjął komunie. Niech Bóg mu wybaczy. Nie ma miejsca dla geja w mojej rodzinie a Steaua jest moją rodziną. Lepiej już raczej grać z juniorem niż z gejem. Nikt nie może mnie zmusić do pracy z kimś. Tak samo jak oni mają prawa ja również mam prawo pracować z kim mi się podoba”.

„Nie wziąłbym homoseksualisty do drużyny nawet gdybym miał zamknąć Steauę. Może to nie prawda, że jest homoseksualistą. A gdyby jednak był? Nie ma miejsca dla geja w mojej rodzinie a Steaua jest moją rodziną. Lepiej już raczej wziąć juniora niż mieć homoseksualistę na boisku. To nie jest dyskryminacja. Nikt nie może mnie zmusić do pracy z kimś. Tak samo jak oni mają prawa ja również mam prawo pracować z kim mi się podoba. Chociażby nawet Bóg powiedział mi we śnie, że na 100 % X nie jest homoseksualistą to bym go nie wziął! W gazetach za dużo pisali, że jest homoseksualistą. Nawet gdyby TSKA dała mi go za darmo to bym go nie wziął! Mógłby nawet być największym zadymiarzem i pijakiem... ale jeżeli jest homoseksualistą to nie chcę więcej o nim słyszeć”.

- 2) W jakim stopniu powyższe oświadczenia można uważać za „fakty, które nasuwają przypuszczenie o zaistnieniu bezpośredniej i pośredniej dyskryminacji” w rozumieniu art. 10 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE [...] z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy jeżeli chodzi o pozwanego S.C. Fotbal Club Steaua București S.A?
- 3) W jakim stopniu występuje „probatio diabolica” jeżeli w sprawie przerzucony zostaje ciężar dowodu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy a od pozwanego S.C. Fotbal Club Steaua București S.A wymaga się wykazania, iż nie doszło do naruszenia zasady równego traktowania, a w szczególności, że orientacja seksualna nie ma wpływu na zatrudnienie?
- 4) Czy brak możliwości wymierzenia w sprawach o dyskryminację kary za wykroczenie w formie grzywny po upływie sześciomiesięcznego terminu przedawnienia biegnącego od dnia popełnienia czynu zgodnie z art. 13 ust. 1 dekretu rządu nr 2/2001 w sprawie wykroczeń jest sprzeczny z art. 17 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy biorąc pod uwagę, że sankcje w przypadkach dyskryminacji muszą być muszą być skuteczne, proporcjonalne i dolegliwe?

(<sup>1</sup>) Dz.U. L 303, s. 16.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 17 lutego 2012 r. — postępowanie karne przeciwko Minh Khoa Vo**

(Sprawa C-83/12)

(2012/C 126/13)

*Język postępowania: niemiecki*

**Sąd krajowy**

Bundesgerichtshof

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Minh Khoa Vo

*Druga strona:* Der Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

**Pytanie prejudycjalne**

Czy art. 21 i art. 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy, „KW”) (<sup>1</sup>), regulujące wydanie i unieważnienie wizy jednolitej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one wynikającej z przepisów krajowych karalności przemytu cudzoziemców w

przypadkach, w których przemycane osoby posiadają wprawdzie wizę, ale uzyskały ją wskutek podstępnego wprowadzenia w błąd właściwego organu innego państwa członkowskiego co do rzeczywistego celu podróży?

(<sup>1</sup>) Dz.U. L 243, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Roermond (Niderlandy) w dniu 20 lutego 2012 r. — Postępowanie karne przeciwko Jibrilowi Jaoo**

(Sprawa C-88/12)

(2012/C 126/14)

*Język postępowania: niderlandzki*

**Sąd krajowy**

Rechtbank Roermond.

**Strona w postępowaniu przed sądem krajowym**

Jibril Jaoo

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 4.17a Vreemdelingenbesluit 2000 jest niezgodny z zakazem przeprowadzania odpraw granicznych w rozumieniu art. 20 kodeksu granicznego Schengen, względnie z zakazem kontroli mających skutek równoważny z odprawą graniczną w rozumieniu 21 kodeksu granicznego Schengen (<sup>1</sup>)?
- 2) Jeżeli tak, to czy mogą powoływać się na to również osoby niebędące obywatelami UE, względnie osoby niemające dokumentu pobytowego ważnego w jednym z państw członkowskich UE?

(<sup>1</sup>) Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105, s. 1)

**Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej**

(Sprawa C-90/12)

(2012/C 126/15)

*Język postępowania: polski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (Przedstawiciele: K. Simonsson i M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

*Strona pozwana:* Rzeczpospolita Polska

### Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez niepodjęcie odpowiednich środków niezbędnych do zastosowania się do art. 5 oraz 6 rozporządzenia (WE) nr. 847/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie negocjacji i wykonania umów dotyczących usług lotniczych między państwami członkowskimi a państwami trzecimi<sup>(1)</sup>, a w każdym razie poprzez niezawiadomienie Komisji a takich środkach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tychże artykułów przedmiotowego rozporządzenia;
- obciążenie Rzeczpospolitej Polskiej kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Art. 5 rozporządzenia 847/2004 zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia „podziału praw przewozowych między kwalifikującymi się unijnymi przewoźnikami lotniczymi na podstawie niedyskryminującej i przejrzystej procedury”. Ponadto według art. 6 tego samego rozporządzenia państwa członkowskie zobowiązane są bezzwłocznie poinformować Komisję w sprawie procedur stosowanych do celów art. 5. Komisja zaś publikuje owe procedury w dzienniku Urzędowym. Przeprowadzenie procedur, o których mowa w tych przepisach jest uwarunkowane przyjęciem odpowiedniego rozporządzenia wykonawczego przez ministra właściwego do spraw transportu. Rozporządzenie to nie zostało jeszcze podjęte w momencie składania niniejszej skargi, a w każdym razie, władze polskie nie przekazały Komisji informacji na ten temat. W tej sytuacji, Komisja zakłada, że przeprowadzenie procedur przewidzianych w art. 5 rozporządzenia 847/2004 i odpowiednie powiadomienie Komisji na podstawie art. 6 tegoż rozporządzenia nie jest możliwe, gdyż brak jest w polskim ustawodawstwie odpowiednich przepisów.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 157, s.7

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 14 grudnia 2011 r. w sprawie T-237/10 Louis Vuitton Malletier przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 23 lutego 2012 r. przez Louis Vuitton Malletier**

(Sprawa C-97/12 P)

(2012/C 126/16)

Język postępowania: angielski

### Strony

Wnoszący odwołanie: Louis Vuitton Malletier (przedstawiciele: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto, E. Gavuzzi, avvocati)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Friis Group International ApS

### Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim oddalono nim skargę wniesioną przez wnoszącego odwołanie na zaskarżoną decyzję a tym samym stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej w zakresie, w jakim unieważniono zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego nr 3693116 w odniesieniu do „urządzeń i przyrządów optycznych, w tym okularów, okularów przeciwsłonecznych, futerałów na okulary” należących do klasy 9, „szkatulek na biżuterię z metali szlachetnych, ich stopów lub platerowanych” należących do klasy 14 oraz „toreb podróżnych, kompletów podróżnych (wyroby skórzane), kufrów i toreb podróżnych, podróżnych toreb na ubranie, kuferków na kosmetyki, plecaków, toreb na ramię, torebek, aktówek, etui na dokumenty oraz teczek skórzanych, futerałów, portfeli, portmonetek, etui na klucze, oprawkę na dokumenty” należących do klasy 18;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi przez Louis Vuitton Malletier S.A. w ramach niniejszego postępowania;
- obciążenie Friis Group International ApS kosztami postępowania poniesionymi przez Louis Vuitton Malletier S.A. w ramach niniejszego postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie ma na celu wykazanie, że Sąd naruszył art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego<sup>(1)</sup> w związku z tym, że uznał, że bezwzględna podstawa odmowy określona w tymże przepisie znajduje zastosowanie do zgłoszenia graficznego wspólnotowego znaku towarowego nr 3693116 (zwanego „FERMOIR S”) w odniesieniu do wszystkich objętych nim towarów należących do klas 9, 14 i 18 z wyjątkiem „wytrobów jubilerskich, w tym pierścionków, kółek do kluczy, klamer oraz kolczyków, spinek do mankietów, bransoletek, breloczków, broszek, naszyjników, spinek do krawatów, ozdób, medalionów; przyrządów zegarmistrzowskich oraz urządzeń i przyrządów chronometrycznych, w tym zegarków, kopert zegarków, budzików; dziazków do orzechów z metali szlachetnych, ich stopów lub platerowanych, świeczników z metali szlachetnych, ich stopów lub platerowanych” należących do klas 14 oraz towarów „ze skóry i imitacji skóry” oraz „parasolek” należących do klasy 18.

Po pierwsze, wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd dopuścił się błędów w związku z zastosowaniem orzecznictwa dotyczącego trójwymiarowych znaków towarowych do niniejszej sprawy (przynajmniej w odniesieniu do większości towarów objętych spornym znakiem towarowym) a tym samym w związku z ustanowieniem wymogu jako standardu prawnego dla charakteru odróżniającego, by „FERMOIR S” „w sposób znaczący odbiegał od normy lub zwyczajów branżowych”, co stanowi wymóg trudniejszy do spełnienia od wymogu ogólnego (tj. „minimum charakteru odróżniającego”).

Z orzecznictwa bowiem jasno wynika, że aby zastosować wymóg „odbiegania w sposób znaczący”, ustanowiony pierwotnie wyłącznie wobec trójwymiarowych znaków towarowych, rozpatrywane oznaczenie powinno jednoznacznie dotyczyć danych towarów, a tym samym takie oznaczenie musi stanowić zgodne z rzeczywistością przedstawienie albo całego towaru, albo jednej z jego głównych części, być niezwłocznie rozpoznawalne jako takie i jako takie postrzegane przez konsumentów.

W przeciwieństwie do tego, Sąd stanął na stanowisku, że jakiegokolwiek oznaczenie przedstawiające kształt części produktu podlega zasadom określonym w odniesieniu do trójwymiarowych znaków towarowych, chyba że nie jest całkowicie niemożliwe koncepcyjna wizualizacja takiego oznaczenia jako części produktów nim oznaczonych. W rezultacie, zamiast stawiać pytanie o to, czy sporny znak towarowy mógłby być postrzegany przez krąg odbiorców jako istotna część towarów nim oznaczonych, Sąd poprzestał na ustaleniu, czy omawiany znak towarowy mógł teoretycznie być używany jako mechanizm zamykania dla towarów należących do klas 9, 14, i 18.

Po drugie, wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd dopuścił się błędów co do oceny ważności spornego znaku towarowego w odniesieniu do tych towarów, co do których uznał, że mogły obejmować mechanizm zamykania, naruszając reguły ciężaru dowodu oraz przeinaczając jasne znaczenie dowodów.

W szczególności Sąd nie poświęcił wystarczającej uwagi domniemaniu ważności przyznanej zgłoszeniom wspólnotowych znaków towarowych, wymagając by wnoszący odwołanie „przedstawił konkretne i szczegółowe informacje, aby wykazać, że zgłoszony znak towarowy posiada samoistny charakter odróżniający” a tym samym ściągając z Friis ciężar udowodnienia nieważności spornego znaku towarowego.

Z powyższych względów wnoszący odwołanie żąda, by Trybunał uchylił zaskarżony wyrok w zakresie, w jakim częściowo podtrzymano w nim decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie R 1590/2008-1, na mocy której uznano nieważność spornego znaku towarowego w odniesieniu do towarów należących do klas 9, 14 i 18.

(<sup>1</sup>) OJ L 11, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 24 lutego 2012 r. — Wim J.J. Slot przeciwko 3 H Camping-Center Heinsberg GmbH**

(Sprawa C-98/12)

(2012/C 126/17)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd krajowy**

Bundesgerichtshof.

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Wim J.J. Slot.

Strona pozwana: 3 H Camping-Center Heinsberg GmbH.

**Pytania prejudycjalne**

1) Czy gdy przez ukształtowanie swojej witryny internetowej podmiot prowadzący działalność gospodarczą kieruje swoją działalnością do innego państwa członkowskiego i na podstawie informacji zawartych na tej witrynie konsument, mający miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego, udaje się do siedziby podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą i tam strony podpisują umowę, chodzi o „sprawę dotyczącą umów zawieranych z udziałem konsumentów” w rozumieniu art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Bruksela I (<sup>1</sup>);

czy też

art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Bruksela I wymaga w takim przypadku, aby umowa została zawarta na odległość?

2) Jeżeli art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Bruksela I należy interpretować w ten sposób, że w takim przypadku zawarcie umowy musi co do zasady nastąpić z użyciem środków zawierania umów na odległość:

czy jurysdykcja w sprawach dotyczących umów zawieranych z udziałem konsumentów jest ustalana zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Bruksela I w związku z art. 16 ust. 2 tego rozporządzenia, gdy za pośrednictwem środków zawierania umów na odległość strony umowy zawarły umowę wstępną, która później prowadzi bezpośrednio do zawarcia umowy?

(<sup>1</sup>) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych; Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

**Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii**

(Sprawa C-127/12)

(2012/C 126/18)

Język postępowania: hiszpański

**Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Roels i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

**Żądania strony skarżącej**

- Stwierdzenie, że wprowadzając w zakresie opodatkowania darowizn i spadków odmienne traktowanie osób otrzymujących spadek lub darowiznę zamieszkałych w Hiszpanii oraz nieposiadających miejsca zamieszkania w Hiszpanii; spadkodawców lub darczyńców zamieszkałych w Hiszpanii oraz nieposiadających tam miejsca zamieszkania; darowizn i podobnych rozporządzeń nieruchomościami położonymi w Hiszpanii i poza nią Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 21 i 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz art. 28 i 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG).
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

- 1) W Hiszpanii podstawowymi aktami prawnymi regulującymi podatek od spadków i darowizn, będący podatkiem krajowym, są ustawa 29/87 z dnia 18 grudnia 1987 r. oraz rozporządzenie zatwierdzone dekretem królewskim 1629/1991 z dnia 8 listopada 1991 r. Zarządzenie sprawami dotyczącymi tego podatku i jego pobór zostały przekazane Comunidades Autónomas [regionom autonomicznym], jakkolwiek przepisy krajowe znajdują zastosowanie w określonych w nich przypadkach, głównie w sytuacjach, gdy nie istnieje osobiste lub rzeczywiste powiązanie z Comunidad Autónoma.
- 2) We wszystkich Comunidades Autónomas, które skorzystały z upoważnienia do wydania przepisów dotyczących podatku od spadków i darowizn, ciężar podatku spoczywający na podatniku jest znacząco mniejszy niż ciężar nałożony w przepisach krajowych, co powoduje w zakresie opodatkowania darowizn i spadków odmienne traktowanie osób otrzymujących spadek lub darowiznę zamieszkałych w Hiszpanii oraz nieposiadających miejsca zamieszkania w Hiszpanii; spadkodawców lub darczyńców zamieszkałych w Hiszpanii oraz nieposiadających tam miejsca zamieszkania; darowizn i podobnych rozporządzeń nieruchomościami położonymi w Hiszpanii i poza nią.
- 3) Przytoczone przepisy naruszają art. 21 i 63 TFUE oraz art. 28 i 40 porozumienia EOG.

Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-135/12)

(2012/C 126/19)

Język postępowania: polski

**Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: Z. Maluskova i D. Milanowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2009/145/WE z dnia 26 listopada 2009 r. przewidującej pewne odstępstwa w odniesieniu do zatwierdzania populacji miejscowych i odmian warzyw tradycyjnie uprawianych w poszczególnych miejscach i regionach i zagrożonych erozją genetyczną oraz odmian warzyw niemających wewnętrznej wartości dla plonów o przeznaczeniu handlowym, wyprodukowanych w celu uprawy w określonych warunkach, oraz wprowadzenia do obrotu materiału siewnego tych populacji miejscowych i odmian<sup>(1)</sup>, a w każdym razie poprzez niepoinformowanie Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 36 wspomnianej dyrektywy;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 31 grudnia 2010 r.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 312, s. 44

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 lutego 2012 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza — Włochy) w sprawach C-328/10 Enipower SpA, C-329/10 ENI SpA, C-330/10 Edison Trading SpA, C-331/10 E.On Produzione SpA, C-332/10 Edipower SpA i C-333/10 E.On Energy Trading SpA przeciwko Autorità per l'energia elettrica e il gas (sprawy C-328/10 do C-333/10) i przeciwko Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico (sprawa C-329/10) przy udziale: Terna Rete Elettrica Nazionale SpA (sprawy C-328/10, C-329/10, C-331/10 i C-332/10), Ministero dello Sviluppo Economico (sprawy C-328/10 i C-329/10) oraz Gestore dei Servizi Elettrici SpA (sprawa C-331/10)**

(Sprawy połączone C-328/10 do C-333/10)<sup>(1)</sup>

(2012/C 126/20)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie spraw.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 346 z 18.12.2010.



## SĄD

Wyrok Sądu z dnia 9 marca 2012 r. — *Comité de défense de la viticulture charentaise* przeciwko Komisji

(Sprawa T-192/07) <sup>(1)</sup>

(Konkurencja — Decyzja w sprawie odrzucenia skargi do Komisji — Brak interesu wspólnotowego — Zakres skargi do Komisji — Właściwość autora aktu — Obowiązek uzasadnienia)

(2012/C 126/21)

Język postępowania: francuski

**Strony**

Strona skarżąca: *Comité de défense de la viticulture charentaise* (Sainte-Sévère, Francja) (przedstawiciel: adwokat C.-E. Gudin)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Arbault i V. Bottka, następnie V. Bottka i L. Malferrari, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji SG-Greffe (2007) D/202076 z dnia 3 kwietnia 2007 r. w sprawie odrzucenia wniesionej do niej skargi w sprawie o numerze COMP/38863/B2-MODEF dotyczącej naruszeń traktatu WE

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Comité de défense de la viticulture charentaise* pokrywa własne koszty i koszty poniesione przez Komisję Europejską.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 170 z 21.7.2007.

Wyrok Sądu z dnia 15 marca 2012 r. — *Cadila Healthcare* przeciwko *OHIM* — *Novartis* (ZYDUS)

(Sprawa T-288/08) <sup>(1)</sup>

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego słownego znaku towarowego ZYDUS — Wcześniejszy wspólnotowy słowny znak towarowy ZIMBUS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2012/C 126/22)

Język postępowania: angielski

**Strony**

Strona skarżąca: *Cadila Healthcare Ltd* (przedstawiciele: S. Bailey, F. Potin i A. Juaristi, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą *OHIM* była również, interwenient przed Sądem: *Novartis AG* (Bâle, Szwajcaria) (przedstawiciel: N. Hebeis, adwokat)

**Przedmiot**

Skarga na decyzję drugiej Izby Odwoławczej *OHIM* z dnia 7 maja 2008 r. (sprawa R 1092/2007-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między *Novartis AG* a *Cadila Healthcare Ltd*.

**Sentencja**

- 1) Wniosek o umorzenie postępowania zostaje oddalony.
- 2) Skarga zostaje oddalona.
- 3) *Cadila Healthcare Ltd* zostaje obciążona kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 247 z 27.9.2008

**Wyrok Sądu z dnia 15 marca 2012 r. — Mustang przeciwko OHIM — Decathlon (linia falista)**(Sprawa T-379/08) <sup>(1)</sup>

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego linię falistą — Wcześniejsze krajowe i międzynarodowe graficzne znaki towarowe przedstawiające białą linię falistą na czarnym tle — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2012/C 126/23)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: Mustang — Bekleidungswerke GmbH & Co. KG (przedstawiciele: adwokaci A. Klett i K. Weimer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: R. Pethke, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Decathlon SA (Villeneuve d'Ascq, Francja) (przedstawiciel: adwokat P. Demoly)

**Przedmiot**

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 lipca 2008 r. (sprawa R 859/2007-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Decathlon SA a Mustang — Bekleidungswerke GmbH & Co. KG.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mustang — Bekleidungswerke GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 313 z 6.12.2008.

**Wyrok Sądu z dnia 15 marca 2012 r. — Ellinika Nafpigeia przeciwko Komisji**(Sprawa T-391/08) <sup>(1)</sup>

(Pomoc państwa — Przemysł stoczniowy — Pomoc przyznawana przez władze greckie stoczni — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Nadużycie pomocy)

(2012/C 126/24)

Język postępowania: grecki

**Strony**

Strona skarżąca: Ellinika Nafpigeia AE (Skaramagka, Grecja) (przedstawiciele: I. Drosos, K. Loukopoulos, A. Chiotellis, C. Panagoulea, P. Tzioumas, A. Balla, V. Voutsakis i X. Gkousta, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Urraca Caviedes i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 ust. 2, art. 2, 3, 5 i 6, art. 8 ust. 2 i art. 9, 11 — 16, 18 i 19 decyzji Komisji 2009/610/WE z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie środków pomocy C 16/04 (ex NN 29/04, CP 71/02 i CP 133/05) udzielonej przez Grecję na rzecz Hellenic Shipyards (Dz.U. 2009, L 225, s. 104)

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ellinika Nafpigeia AE pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 327 z 20.12.2008

**Wyrok Sądu z dnia 9 marca 2012 r. — Coverpla przeciwko OHIM — Heinz-Glas (wazon)**(Sprawa T-450/08) <sup>(1)</sup>

*(Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający wazon — Wcześniejszy wzór — Podstawa unieważnienia — Ujawnienie wcześniejszego wzoru — Brak cechy nowości — Artykuł 5 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002)*

(2012/C 126/25)

Język postępowania: francuski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Coverpla (Nicea, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Greffe i M. Chaminade)

*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

*Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem:* Heinz-Glas GmbH (Kleintettau, Niemcy)

**Przedmiot**

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 lipca 2008 r. (sprawa R 1411/2007-3) dotyczącej postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru wspólnotowego pomiędzy Heine-Glas GmbH a Coverpla

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Coverpla zostaje obciążona kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 6 z 10.1.2009.

**Wyrok Sądu z dnia 15 marca 2012 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji**(Sprawa T-236/09) <sup>(1)</sup>

*(Zamówienie publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług zewnętrznych w zakresie rozwoju, badań i utrzymania systemów informatycznych — Odrzucenie oferty jednego z kandydatów — Obowiązek uzasadnienia — Równe traktowanie — Przejrzystość — Oczywisty błąd w ocenie — Odpowiedzialność pozaumowna)*

(2012/C 126/26)

Język postępowania: angielski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i M. Dermizakis, adwokaci)

*Strona pozwana:* Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo N. Bambara, a następnie E. Manhaeve, pełnomocnicy, wspierani przez P. Wytincka i B. Hoorelbekego, adwokatów)

**Przedmiot**

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 marca 2009 r. oddalającej oferty złożone przez skarżącą, odpowiednio, dla części 1 zatytułowanej „Usługi specjalistów w dziedzinie rozwoju wewnętrznego (intra-muros)” oraz dla części 2 zatytułowanej „Projekty w dziedzinie rozwoju zewnętrznego (extra-muros)” w ramach procedury przetargowej RTD-R4-2007-001 dotyczącej usług zewnętrznych w zakresie rozwoju, badań i utrzymania systemów informatycznych dla Komisji (Dz.U. 2007, s. 238), a także decyzji o udzieleniu tych części zamówienia innym kandydatom oraz, po drugie, roszczenie o odszkodowanie

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE zostaje obciążona swoimi własnymi kosztami a także kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 193 z 15.8.2009.

Wyrok Sądu z dnia 9 marca 2012 r. — Ella Valley Vineyards przeciwko OHIM — HFP (ELLA VALLEY VINEYARDS)

(Sprawa T-32/10) <sup>(1)</sup>

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego ELLA VALLEY VINEYARDS — Wcześniejsze krajowy i wspólnotowy znaki towarowe ELLE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo skojarzenia — Związek między oznaczeniami — Renoma — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 126/27)

Język postępowania: francuski

### Strony

Strona skarżąca: Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd (Jerozolima, Izrael) (przedstawiciele: adwokaci C. de Haas i O. Vanner)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Hachette Filipacchi Presse (HFP) (Levallois-Perret, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Moyou Joly)

### Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 listopada 2009 r. (sprawa R 1293/2008-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Hachette Filipacchi Presse (HFP) a Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd.

### Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 11 listopada 2009 r. (sprawa R 1293/2008-1).
- 2) OHIM pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd.
- 3) Hachette Filipacchi Presse (HFP) pokrywa własne koszty.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Wyrok Sądu z dnia 9 marca 2012 r. — Colas przeciwko OHIM — García-Teresa Gárate i Bouffard Vicente (BASE-SEAL)

(Sprawa T-172/10) <sup>(1)</sup>

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego BASE-SEAL — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe przedstawiające romb — Wcześniejsze graficzne krajowe i międzynarodowe znaki towarowe COLAS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 126/28)

Język postępowania: francuski

### Strony

Strona skarżąca: Colas (Boulogne-Billancourt, Francja) (przedstawiciel: adwokat E. Logeais)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM były również: Rosario García-Teresa Gárate i Carmen Bouffard Vicente (Barcelona, Hiszpania)

### Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej (OHIM) z dnia 4 lutego 2010 r. (sprawa R 450/2009-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między, po jednej stronie, Colas i, po drugiej stronie, Rosario García-Teresa Gárate i Carmen Bouffard Vicente.

### Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 4 lutego 2010 r. (sprawa R 450/2009-4) dla towarów innych niż chemikalia stosowane w nauce, fotografii, rolnictwie, ogrodnictwie oraz leśnictwie, obornik i substancje chemiczne konserwujące artykuły spożywcze objęte omawianą decyzją.
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

**Wyrok Sądu z dnia 9 marca 2012 r. — Cortés del Valle López przeciwko OHIM (¡Que bueno ye! HIJOPUTA)**

(Sprawa T-417/10) <sup>(1)</sup>

*(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego ¡Que bueno ye! HIJOPUTA — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Znak towarowy sprzeczny z porządkiem publicznym lub przyjętymi dobrymi obyczajami — Artykuł 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)*

(2012/C 126/29)

Język postępowania: hiszpański

**Strony**

Strona skarżąca: Federico Cortés del Valle López (Maliaño, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Calderón Chavero i T. Villate Consonni)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

**Przedmiot**

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 czerwca 2010 r. (sprawa R 175/2010-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego ¡Que bueno ye! HIJOPUTA jako wspólnotowego znaku towarowego.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Federico Cortés del Valle López zostaje obciążony kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

**Wyrok Sądu z dnia 20 marca 2012 r. — Kurrer i in. przeciwko Komisji**

(Sprawa T-441/10 P do T-443/10 P) <sup>(1)</sup>

*(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Powołanie — Zaszeregowanie do grupy — Przepisy przejściowe w zakresie zaszeregowania do grupy przy zatrudnieniu — Artykuł 5 ust. 4 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego — Zasada równego traktowania)*

(2012/C 126/30)

Język postępowania: francuski

**Strony**

Wnoszący odwołanie: Christian Kurrer (Watermael-Boitsfort, Belgia) (sprawa T-441/10 P); Salvatore Magazzu (Bruksela,

Belgia) (sprawa T-442/10 P) i Stefano Sotgia (Dublin, Irlandia) (sprawa T-443/10 P) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: J. Currall, pełnomocnik) i Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i M. Simm, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Trzy odwołania od wyroków Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 8 lipca 2010 r.: w sprawie F-126/06 Magazzu przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze), w sprawie F-130/06 Sotgia przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze) i w sprawie F-139/06 Kurrer przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze), mające na celu uchylenie tych wyroków.

**Sentencja**

- 1) Odwołania zostają oddalone.
- 2) Christian Kurrer, Salvatore Magazzu i Stefano Sotgia pokrywają własne koszty a także koszty poniesione przez Komisję Europejską w niniejszej instancji.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

**Wyrok Sądu z dnia 9 marca 2012 r. — EyeSense przeciwko OHIM — Osypka Medical (ISENSE)**

(Sprawa T-207/11) <sup>(1)</sup>

*(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ISENSE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy EyeSense — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)*

(2012/C 126/31)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: EyeSense AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat N. Aicher)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: R. Manea, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również: Osypka Medical GmbH (Berlin, Niemcy)

**Przedmiot**

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 lutego 2011 r. (sprawa R 1098/2010-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy EyeSense AG a Osypka Medical GmbH.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) EyeSense AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 194 z 2.7.2011.

**Postanowienie Sądu z dnia 28 lutego 2012 r. —  
Abdulrahim przeciwko Radzie i Komisji**

(Sprawa T-127/09) (<sup>1</sup>)

*(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami — Rozporządzenie (WE) nr 881/2002 — Skreślenie zainteresowanego z wykazu osób i podmiotów — Skarga o stwierdzenie nieważności — Umorzenie postępowania — Skarga o odszkodowanie — Związek przyczynowy — Brak)*

(2012/C 126/32)

Język postępowania: angielski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Abdulbasit Abdulrahim (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo J. Jones, barrister i M. Arani, solicitor, następnie E. Grieves, barrister i H. Miller, solicitor)

*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Finnegan i R. Szostak, pełnomocnicy) i Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Paasivirta i G. Valero Jordana, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia częściowej nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów i rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do Talibów w Afganistanie (Dz.U. L 139, s. 9), w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 1330/2008 z dnia 22 grudnia 2008 r. zmieniające po raz 103. rozporządzenie nr 881/2002 (Dz.U. L 345, s. 60), bądź żądanie stwierdzenia częściowej nieważności tego ostatniego rozporządzenia i, po drugie, żądanie naprawienia szkody, jaką miały spowodować zaskarżone akty

**Sentencja**

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności zostaje umorzone.
- 2) Wniosek o przyznanie pomocy w zakresie kosztów postępowania zostaje oddalony.

- 3) Komisja Europejska zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Abdulbasita Abdulrahima w związku z żądaniem stwierdzenia nieważności do dnia 18 stycznia 2011 r. i zostaje zobowiązana do zwrotu na rzecz kasy Sądu kwot wypłaconych tym kontekście tytułem pomocy w zakresie kosztów postępowania.
- 4) Abdulbasit Abdulrahim zostaje obciążony, poza własnymi kosztami, całością kosztów poniesionych przez Radę Unii Europejskiej oraz kosztami poniesionymi przez Komisję po dniu 18 stycznia 2011 r. w związku z żądaniem stwierdzenia nieważności oraz całością kosztów poniesionych przez te dwie instytucje w związku z żądaniem odszkodowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 167 z 18.7.2009

**Postanowienie Sądu z dnia 28 lutego 2012 r. — Schneider  
Espana de Informática przeciwko Komisji**

(Sprawa T-153/10) (<sup>1</sup>)

*(Unia celna — Przywóz odbiorników telewizji kolorowej montowanych w Turcji — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych — Wniosek o niedokonywanie retrospektywnego zaksięgowania i umorzenie należności celnych — Artykuł 220 ust. 2 lit. b) i art. 239 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — Decyzja odmowna Komisji — Stwierdzenie nieważności przez sąd krajowy decyzji organów krajowych o retrospektywnym zaksięgowaniu należności celnych — Umorzenie postępowania)*

(2012/C 126/33)

Język postępowania: angielski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Schneider Espana de Informática, SA (Torrejón de Ardoz, Hiszpania) (przedstawiciele: P. De Baere i P. Muñiz, adwokaci)

*Strona pozwana:* Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i L. Bouyon, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 22 wersja ostateczna z dnia 18 stycznia 2010 r. stwierdzającej, że zaksięgowanie retrospektywne należności celnych przywozowych jest zasadne i umorzenie tych należności nie jest zasadne w konkretnym przypadku (REM 02/08)

**Sentencja**

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

**Postanowienie Sądu z dnia 8 marca 2012 r. — Octapharma Pharmazeutika przeciwko EMA**(Sprawa T-573/10) <sup>(1)</sup>

*(Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Zmiany głównego zbioru danych dotyczących osocza (PMF) — Opłaty na rzecz EMA — Akt niekorzystny — Akt wyłącznie potwierdzający — Oczywista niedopuszczalność)*

(2012/C 126/34)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: Octapharma Pharmazeutika Produktionsgesellschaft mbH (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: adwokaci I. Brinker i T. Holz Müller oraz J. Schwarze, profesor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA) (przedstawiciele: V. Salvatore, pełnomocnik i adwokaci H.-G. Kamann i P. Gey)

**Przedmiot**

Stwierdzenie nieważności pisma z dnia 21 października 2010 r. (EMA/643425/2010), na mocy której Europejska Agencja Leków (EMA) oddaliła wniosek o zwrot na rzecz skarżącej kwoty 180 700 EUR odpowiadającej różnicy pomiędzy kwotą uiszczoną przez skarżącą na rzecz EMA tytułem opłat w związku z badaniem zmian warunków pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych stosowanych u ludzi i weterynaryjnych produktów leczniczych a kwotą, którą zdaniem skarżącej powinna ona była uiścić.

**Sentencja**

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Octapharma Pharmazeutika Produktionsgesellschaft mbH ponosi koszty postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 55 z 19.2.2011.

**Postanowienie Sądu z dnia 8 marca 2012 r. — Marcuccio przeciwko Komisji**(Sprawa T-126/11 P) <sup>(1)</sup>

*(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Zwrot kosztów leczenia — Akt niekorzystny — Dorozumiane rozstrzygnięcie odmowne — Obowiązek uzasadnienia — Odwołanie w części oczywiście bezzasadne a w części oczywiście niedopuszczalne)*

(2012/C 126/35)

Język postępowania: włoski

**Strony**

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Curall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferre)

**Przedmiot**

Odwołanie mające na celu częściowe uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (w składzie jednego sędziego) z dnia 14 grudnia 2010 r. w sprawie F-1/10 Marcuccio przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze.

**Sentencja**

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne a w części oddalone jako oczywiście pozbawione wszelkiej podstawy prawnej.
- 2) Odwołanie wzajemne zostaje w części odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne a w części oddalone jako oczywiście pozbawione wszelkiej podstawy prawnej.
- 3) Luigi Marcuccio pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską w ramach odwołania.
- 4) Każda ze stron pokrywa własne koszty w ramach odwołania wzajemnego.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 120 z 16.4.2011.

**Postanowienie Sądu z dnia 27 lutego 2012 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — Jacinto (My Little Bear)**

(Sprawa T-183/11) <sup>(1)</sup>

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wygaśnięcie wcześniejszego krajowego znaku towarowego — Następczy brak przedmiotu sporu — Umorzenie postępowania)

(2012/C 126/36)

Język postępowania: angielski

**Strony**

*Strona skarżąca:* MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.C. Plate i R. Kaase)

*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

*Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem:* Manuel Jacinto, L<sup>da</sup> (S.Paio de Oleiros, Portugalia)

**Przedmiot**

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 stycznia 2011 r. (sprawa R 494/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Manuel Jacinto, L<sup>da</sup> a MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

**Sentencja**

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokryje swoje własne koszty.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

**Skarga wniesiona w dniu 28 września 2011 r. — Hamas przeciwko Radzie**

(Sprawa T-531/11)

(2012/C 126/37)

Język postępowania: francuski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Hamas (przedstawiciel: L. Glock, adwokat)

*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/430/WPZiB z dnia 18 lipca 2011 r. dotyczącej aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu — w zakresie, w jakim dotyczy Hamasu (w tym Hamas-Izz-al-Din-al-Quassem);
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 687/2011 z dnia 18 lipca 2011 r. dotyczącego wdrożenia art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylenia rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 610/2010 oraz (UE) nr 83/2011;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB <sup>(1)</sup>, dotyczącego podejmowania decyzji przez właściwy organ, w zakresie w jakim ten organ:
  - powinien być organem sądowym, a nie administracyjnym;
  - powinien móc się powoływać na zasadę lojalnej współpracy;
  - nie może być rządem Stanów Zjednoczonych z uwagi na szczególne zasady sporządzania wykazu w Stanach Zjednoczonych;
  - nie może być organem, który nie przestrzega praw procesowych zainteresowanych osób.

Strona skarżąca podnosi ponadto, że Rada nic nie przedstawia na poparcie tezy, że w niniejszej sprawie decyzje krajowe, których sprawa ta dotyczy, oparte są na poważnych dowodach lub poszlakach.

2. Zarzut drugi, dotyczący błędu co do ustaleń faktycznych, gdyż Rada nie udowodniła samodzielnie faktów, na które się powołuje. strona skarżąca podnosi, że przybliżone stwierdzenia wskazane przez nią w skardze potwierdzają błąd w zakresie ustaleń faktycznych.
3. Zarzut trzeci, dotyczący błędu w ocenie co do terrorystycznego charakteru strony skarżącej, gdyż kwalifikacja zaproponowana przez Radę nie jest zgodna z kryteriami ustalonymi we wspólnym stanowisku 2001/931/WPZiB. Strona skarżąca podnosi, że kryteria użyte przez Radę dowodzą błędnej interpretacji pojęcia „terroryzm”, nie do pogodzenia z międzynarodowym prawem stanowionym.
4. Zarzut czwarty, dotyczący niedostatecznego uwzględnienia rozwoju sytuacji w miarę upływu czasu, gdyż Rada nie przystąpiła do rzeczywistej kontroli przewidzianej w art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB.



5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia zasady nieingerencji.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, gdyż uzasadnienie wysłane stronie skarżącej nie zawiera żadnych ścisłych informacji dotyczących poważnych i wiarygodnych dowodów i poszlak zgromadzonych przeciwko stronie skarżącej.
7. Zarzut siódmy, dotyczący naruszenia praw do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej. Strona skarżąca podnosi, że zasady te zostały naruszone:
  - na krajowym etapie postępowania, podczas gdy Rada powinna sprawować kontrolę oraz
  - na europejskim etapie postępowania, z powodu niedostatecznego charakteru elementów przekazanych przez Radę stronie skarżącej.
8. Zarzut ósmy, dotyczący naruszenia prawa własności, w zakresie w jakim niezgodnego z prawem zamrożenia funduszy nie sposób uznać za uzasadnione naruszenie prawa własności.

(<sup>1</sup>) Wspólne stanowisko Rady z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 93)

### Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2012 r. — Uspaskich przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-84/12)

(2012/C 126/38)

Język postępowania: litewski

#### Strony

Strona skarżąca: Viktor Uspaskich (Kėdainiai, Litwa) (przedstawiciel: adwokat Aivaras Raišutis)

Strona pozwana: Parlament Europejski

#### Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji nr P7\_TA(2011)0541 Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej wniosku Viktora Uspaskicha o skorzystanie z immunitetu;
- uwzględnienie żądania skarżącego z dnia 11 kwietnia 2011 r. o ponowne rozpatrzenie wniosku prokuratora generalnego o uchylenie immunitetu;
- ochronę immunitetu skarżącego;
- zasądzenie na rzecz skarżącego 10 000 EUR tytułem zadośćuczynienia;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

### Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do ponownego rozpatrzenia wcześniejszej decyzji, w sytuacji, gdy nowe okoliczności dają podstawę do przyjęcia, że ma miejsce *fumus persecutionis*.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do bezstronnego rozpatrzenia wniosku, w związku z tym, że ta sama osoba została wyznaczona jako sprawozdawca w drugiej sprawie dotyczącej skorzystania z immunitetu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony i prawa do sprawiedliwego traktowania.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 9 ust. 1 lit. a) Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, w związku z tym, że Parlament Europejski przyjął zaskarżoną decyzję na błędnej podstawie prawnej i naruszył art. 9 ust. 1 lit. a) wskazanego protokołu, ponieważ oparł się na oczywiście błędnej interpretacji art. 62 ust. 1 i ust. 2 konstytucji Litwy.
5. Zarzut piąty dotyczący oczywiście błędnej oceny *fumus persecutionis*. Zdaniem skarżącego Parlament Europejski dokonał błędnej oceny w zakresie dotyczącym wiążącego charakteru swych wcześniejszych decyzji dotyczących immunitetu i w zakresie dotyczącym *fumus* oraz odmówił rozpatrzenia argumentów skarżącego dotyczących *fumus persecutionis*, przy których uwzględnieniu powinien on zostać uznany za ofiarę prześladowań politycznych.

### Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — Repsol YPF przeciwko OHIM — Ajuntament de Roses ®

(Sprawa T-89/12)

(2012/C 126/39)

Język skargi: hiszpański

#### Strony

Strona skarżąca: Repsol YPF, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: J.B. Devaureix, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą by również: Ajuntament de Roses [Roses (Girona), Hiszpania]

#### Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie za dopuszczalną niniejszej skargi oraz wszystkich odnośnych dokumentów i odpisów;

- dopuszczenie proponowanych dowodów;
- uwzględnienie niniejszej skargi i stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 października 2011 r. oraz w konsekwencji wyrażenie zgody na rejestrację wspólnotowego znaku towarowego nr 7 440 407 «R» dla towarów z klasy 25 objętych pierwotnym wnioskiem oraz dla towarów z klasy 35, których rejestracji odmówiono;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Repsol YPF, SA.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy «R» dla towarów i usług z klas 25, 35 i 41 (wniosek nr 7440407).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Ajuntament de Roses.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: hiszpański graficzny znak towarowy nr 2593913 dla towarów i usług z klas 6, 9, 16, 25 i 35.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do niektórych towarów i usług objętych sprzeciwem w klasach 25 i 35 oraz odmowa rejestracji znaku towarowego dla tych towarów.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 z uwagi na brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do kolidujących znaków towarowych.

---

### Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2012 r. — Flying Holding i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-91/12)

(2012/C 126/40)

Język postępowania: francuski

### Strony

Strona skarżąca: Flying Holding NV (Antwerpen-Wilrijk, Belgia); Flying Group Lux SA (Luksemburg, Luksemburg); oraz Flying Service NV (Antwerpen-Deurne, Belgia) (przedstawiciele: C. Doutrelepoint i V. Chapoulaud, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

### Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 15 grudnia 2011 r. i 17 stycznia 2012 r.;

- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji oddalających wnioski strony skarżącej o dopuszczenie do udziału w ograniczonej procedurze przetargowej dotyczącej nieregularnego transportu lotniczego osób, czarteru taksówek powietrznych<sup>(1)</sup>.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy oparty na braku uzasadnienia lub niedostatecznym charakterze uzasadnienia w zakresie w jakim Komisja w ramach drugiej decyzji z dnia 17 stycznia 2012 r. nie zbadała ani też nie udzieliła odpowiedzi na przedstawione jej przez stronę skarżącą informacje w następstwie decyzji z dnia 15 grudnia 2011 r.
2. Zarzut drugi oparty na naruszeniu prawa do obrony w zakresie w jakim Komisja wykorzystała informacje, które uzyskała od władz luksemburskich nie przekazując ich stronie skarżącej przed przyjęciem decyzji z dnia 15 grudnia 2011 r.
3. Zarzut trzeci oparty na naruszeniu zasady dobrej administracji, gdyż Komisja w pierwszej decyzji uwzględniła dokumenty bez zasięgnięcia w tym zakresie opinii strony skarżącej, a w drugiej decyzji potwierdziła pierwszą decyzję nie udzielając odpowiedzi na przedstawione w międzyczasie przez stronę skarżącą nowe informacje.
4. Zarzut czwarty oparty na naruszeniu zasady proporcjonalności w zakresie w jakim Komisja nie podjęła najmniej obciążającego stronę skarżącą środka zakazując jej udziału w ograniczonej procedurze przetargowej w sprawie zawarcia umowy ramowej z uwagi na fakt, że przedstawione informacje dotyczące luksemburskiej spółki Flying Group nie były ścisłe, prawdziwe i pełne, podczas gdy istotne informacje pozostające w bezpośrednim związku z przedmiotem zamówienia zostały przekazane w stosownym czasie.
5. Zarzut piąty oparty na naruszeniu art. 89 rozporządzenia finansowego<sup>(2)</sup> i art. 135 rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia finansowego<sup>(3)</sup>, w zakresie w jakim Komisja Europejska zażądała od strony skarżącej przekazania informacji dotyczących jej luksemburskiej spółki, nie mających bezpośredniego związku z przedmiotem zamówienia, który obejmuje wyłącznie transport lotniczy z Brukseli.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. 2011/S 192-312059.

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

<sup>(3)</sup> Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot europejskich (Dz.U. L 357, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2012 roku — Gas przeciwko OHIM — Grotto (GAS)**

(Sprawa T-92/12)

(2012/C 126/41)

Język skargi: francuski

**Strony**

Strona skarżąca: André Pierre Gas (Marsylia, Francja) (przedstawiciel: adwokat L. Levy)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Grotto SpA (Chiuppano, Włochy)

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie R 600/2009-1 w całości oraz o przekazanie sprawy do OHIM w celu ponownego jej rozpatrzenia w świetle przyszłego rozstrzygnięcia;
- obciążenie właściciela spornego znaku towarowego przyszłymi kosztami tego postępowania w całości i zobowiązanie go do zwrotu stronie skarżącej kosztów poniesionych przez nią do tej pory w postępowaniu odwoławczym.

**Zarzuty i główne argumenty**

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: słowny znak towarowy „GAS” dla towarów należących do klas 9, 18 i 25 — zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy nr 882548

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Grotto SpA

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku opiera się z jednej strony na stosowaniu art. 53 ust. 1 lit. a) i b); art. 8 ust. 1 lit. b); art. 53 ust. 2 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009, z drugiej zaś strony na zarejestrowanych we Francji graficznych znakach towarowych nr 1594704 i nr 1627459 „-GAS-BIJOUX” i „BIJOUX -GAS-” dla towarów należących do klasy 14 i 25.

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i oddalenie wniosku o unieważnienie

Podniesione zarzuty:

Naruszenie art. 56 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 57 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009) i zasady 22 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 2868/95; naruszenie art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 40/94 oraz art. L714 ust. 5 lit. b) francuskiego kodeksu własności intelektualnej; naruszenie art. 73 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009), ponieważ Izba Odwoławcza kilkakrotnie naruszyła prawo i dokonała błędnej oceny w odniesieniu do dowodu używania wcześniejszego znaku towarowego w klasie 25.

Niepoprawne stosowanie art. 52 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 oraz naruszenie art. 53 rozporządzenia nr 40/94 i przepisów prawa francuskiego, to znaczy art. 2262 kodeksu cywilnego i art. L714 ust. 3 kodeksu własności intelektualnej, ponieważ Izba Odwoławcza dokonała nieprawidłowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Naruszenie art. 62 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza, podjąwszy decyzję o skorzystaniu z uprawnień Wydziału Unieważnień, nie powinna była ograniczyć swojej analizy wyłącznie do wcześniejszego prawa wynikającego z rejestracji znaku nr 1594704 ani też przekazać sprawy Wydziałowi Unieważnień do ponownego rozpatrzenia w przedmiocie innych podniesionych praw, które były przedmiotem wcześniejszej analizy.

**Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2012 roku — Gas przeciwko OHIM — Grotto (BLUE JEANS GAS)**

(Sprawa T-93/12)

(2012/C 126/42)

Język skargi: francuski

**Strony**

Strona skarżąca: André Pierre Gas (Marsylia, Francja) (przedstawiciel: adwokat L. Levy)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Grotto SpA (Chiuppano, Włochy)

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 grudnia 2011 r. w sprawie R 620/2009-1 w całości oraz o przekazanie sprawy do OHIM w celu ponownego jej rozpatrzenia w świetle przyszłego rozstrzygnięcia;

— obciążenie właściciela spornego znaku towarowego przyszłymi kosztami tego postępowania w całości i zobowiązanie go do zwrotu stronie skarżącej kosztów poniesionych przez nią do tej pory w postępowaniu odwoławczym.

### Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „BLUE JEANS GAS” dla towarów należących do klas 3, 9, 14 i 25 — zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy nr 305050

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Grotto SpA

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku opiera się z jednej strony na stosowaniu art. 53 ust. 1 lit. a) i lit. c); art. 8 ust. 1 lit. b); art. 53 ust. 2 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009, z drugiej zaś strony na zarejestrowanych we Francji graficznych znakach towarowych nr 1594704 i nr 1627459 „-GAS- BIJOUX” i „BIJOUX -GAS-” dla towarów należących do klasy 14 i 25.

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylene decyzji Wydziału Unieważnień, częściowe unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego i oddalenie wniosku o unieważnienie

Podniesione zarzuty:

Naruszenie art. 56 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 57 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009) i zasady 22 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 2868/95; naruszenie art. 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 40/94 oraz art. L714 ust. 5 lit. b) francuskiego kodeksu własności intelektualnej; naruszenie art. 73 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009), ponieważ Izba Odwoławcza kilkakrotnie naruszyła prawo i dokonała błędnej oceny w odniesieniu do dowodu używania wcześniejszego znaku towarowego w klasie 25.

Niepoprawne stosowanie art. 52 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 oraz naruszenie art. 53 rozporządzenia nr 40/94 i przepisów prawa francuskiego, to znaczy art. 2262 kodeksu cywilnego i art. L714 ust. 3 kodeksu własności intelektualnej, ponieważ Izba Odwoławcza dokonała nieprawidłowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Naruszenie art. 74 rozporządzenia nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza orzekła *ultra petita* w odniesieniu do porównania towarów z klasy 14, co nie stanowiło przedmiotu wniesionego do niej odwołania.

Naruszenie art. 62 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza, podjąwszy decyzję o skorzystaniu z uprawnień Wydziału Unieważnień, nie powinna była ograniczyć swojej analizy wyłącznie do wcześniejszego prawa wynikającego z rejestracji znaku nr 1594704 ani też przekazać sprawy Wydziałowi Unieważnień do ponownego rozpatrzenia w przedmiocie innych podniesionych praw, które były przedmiotem wcześniejszej analizy.

**Odwołanie wniesione w dniu 28 lutego 2012 r. przez Willema Stolsa od wyroku wydanego w dniu 13 grudnia 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-51/08 RENV, Stols przeciwko Radzie**

(Sprawa T-95/12 P)

(2012/C 126/43)

Język postępowania: francuski

### Strony

Wnoszący odwołanie: Willem Stols (Halsteren, Niderlandy) (przedstawiciele: S. Rodrigues, A. Blot i C. Bernard-Glanz, adwokaci)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

### Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne;
- uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie F-51/08 RENV;
- uwzględnienie żądań zgłoszonych przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa przez Sąd do spraw Służby Publicznej przy ocenie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego oraz oczywistego błędu w ocenie, poprzez:
  - użycie kryterium nieprzewidzianego w art. 45 ust. 1 regulaminu (*ad* pkt 46 i 47 zaskarżonego wyroku)
  - uzasadnienie wyroku w sposób niewystarczający oraz podważający podział na dwie grupy funkcyjne przewidziane w art. 5 regulaminu pracowniczego (*ad* pkt 52–54 zaskarżonego wyroku);

- zawarcie w uzasadnieniu nieprawidłowych ustaleń oraz błędną interpretację kryterium językowego, o którym mowa w art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego (*ad* pkt 50 i 51 zaskarżonego wyroku).
2. Zarzut drugi, dotyczący przyjęcia przez Sąd do spraw Służby Publicznej — przy badaniu zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 59 ust. 1 regulaminu pracowniczego — wniosku oczywiście nieprawidłowego pod względem prawnym, ponieważ Sąd oddalił zarzut drugi jako niemający znaczenia dla sprawy z uwagi na niepotwierdzenie się zarzutu pierwszego, podczas gdy to Sąd dopuścił się kilkukrotnego naruszenia prawa, stwierdzając, że zarzut ten się nie potwierdził (*ad* pkt 59 i 60 zaskarżonego wyroku).

### Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2012 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-109/12)

(2012/C 126/44)

Język postępowania: hiszpański

#### Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González)

Strona pozwana: Komisja Europejska

#### Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 9992 z dnia 22 grudnia 2011 r. dotyczącej obniżenia pomocy przyznanej w ramach Funduszu Spójności na następujące projekty: „Planowane działania w ramach rozwoju drugiego etapu centralnego planu zarządzania stałymi odpadami miejscowymi wspólnoty autonomicznej Estremadury” (CCI nr 2000.ES.16.C.PE.020); Kanały ściekowe: „Zlewnia środkowa, Getafe i zlewnia dolna potoku Culebro (zlewnia Tagu–uzdatnianie)” (CCI nr 2002.ES.16.C.PE.002); „Ponowne wykorzystanie oczyszczonej wody do nawadniania terenów zielonych w Santa Cruz de Tenerife” (CCI n° 2003.ES.16.C.PE.003) oraz „Pomoc techniczna w badaniach i opracowaniu projektu rozbudowy i dostarczania wody do Mancomunidad de Algodor” (CCI nr 2002.ES.16.C.PE.040);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

#### Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 18 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1386/2002 z dnia 29 lipca 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wyko-

niania rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 w zakresie systemów zarządzania i kontroli pomocy przyznanej z Funduszu Spójności i procedury dokonywania korekt finansowych<sup>(1)</sup>, z tego względu, że upłynęły ponad trzy miesiące między dniem przeprowadzenia przesłuchania i wydaniem decyzji.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. H załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiającego Fundusz Spójności<sup>(2)</sup>, poprzez wszczęcie postępowania przewidzianego w tym rozporządzeniu bez przeprowadzenia niezbędnych kontroli.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. H załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiającego Fundusz Spójności, w zakresie w jakim brak ustaleń faktycznych podważających deklaracje zamknięcia projektu.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. H załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiającego Fundusz Spójności, ze względu na to, że nieprawidłowości nie zostały wykazane.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań względem projektu CCI nr 2000.ES. 16.C.PE.020, w zakresie w jakim Komisja zastosowała wobec niego kryteria zawarte w dokumencie (Wskazówki dotyczące korekt finansowych odnoszących się do zamówień publicznych, przedstawione państwu członkowskim na posiedzeniu komitetu koordynującego fundusze w dniu 28 listopada 2007), który nie został podany do wiadomości publicznej w momencie, gdy władze hiszpańskie przedstawiły dokumenty dotyczące pozostałej pomocy, lecz dopiero 29 miesięcy później.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 201, s. 5.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 130, s. 3 zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1264/1999 z dnia 21 czerwca 1999 (Dz.U. L 161, s. 57).

### Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2012 r. — Iranian Offshore Engineering & Construction przeciwko Radzie

(Sprawa T-110/12)

(2012/C 126/45)

Język postępowania: hiszpański

#### Strony

Strona skarżąca: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (Teheran, Iran) (przedstawiciele: adwokaci J. Viñals Camal-longa, L. Barriola Urruticoechea i J. Iriarte Ángel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Rady 2011/783/WPZiB w zakresie w jakim dotyczy jej ten akt i wykreślenie jej nazwy z załącznika do tej decyzji;
- stwierdzenie nieważności art. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 w zakresie w jakim dotyczy jej ten akt i wykreślenie jej nazwy z załącznika do tego rozporządzenia;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

## Zarzuty i główne argumenty

Skarga dotyczy decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie w jakim nazwa strony skarżącej została umieszczona w wykazie podmiotów objętych ustanowionymi w tych aktach środkami.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 5 zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nie wywiązania się z obowiązku uzasadnienia, ponieważ zaskarżone akty zostały oparte na błędnych motywach, które w przypadku strony skarżącej były bezzasadne.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej w odniesieniu do motywów, na których zostały oparte wspomniane akty, ponieważ nie wywiązano się z obowiązku uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa własności, ponieważ prawo to zostało ograniczone i nie zostało to uzasadnione ważnymi powodami.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania, ponieważ strona skarżąca została potraktowana tak samo jak przedsiębiorstwa, które rzeczywiście były zaangażowane w rozprzestrzenianie borni jądrowej przez Iran, co w sposób krzywdzący powoduje, iż znalazła się ona w gorszej pozycji konkurencyjnej względem innych krajowych i zagranicznych podmiotów, które z nią konkurują na różnych rynkach.
5. Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy, ponieważ istnieją obiektywne, precyzyjne i spójne dowody wskazujące na to, iż w drodze przyjęcia środków polegających na zamrożeniu funduszy zmierzano do innych celów niż te, na które powoływała się Rada.

## Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2012 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-111/12)

(2012/C 126/46)

Język postępowania: hiszpański

## Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González)

Strona pozwana: Komisja Europejska

## Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 9990 z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie zmniejszenia pomocy z funduszu spójności przyznanej na następujące projekty: „Gospodarka odpadami w regionie autonomicznym Estremadury — 2001” (CCI nr 2001.ES.16.C.PE.043); „Asenizacja i zaopatrzenie w wodę na terenie zlewni Duero — 2001” (CCI nr 2000.ES.16.C.PE.070); „Gospodarka w regionie autonomicznym Walencji — 2011 — Grupa II” (CCI n° 2001.ES.16.C.PE.026) oraz „Asenizacja i integralne oczyszczanie ścieków na obszarze Bierzo Bajo” (CCI nr 2000.ES.16.C.PE.036).
- Obciążenie pozwanej instytucji kosztami postępowania.

## Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo takie same zarzuty, jak w sprawie T-109/12 Hiszpania przeciwko Komisji.

W szczególności podnosi brak uzasadnienia zastosowania zasady proporcjonalności, o której mowa w art. H ust. 2 załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/1994 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiającego Fundusz Spójności, ponieważ Komisja poprzestała na odwołaniu się do dokumentu „Wskazówki dotyczące korekt finansowych odnoszących się do zamówień publicznych”, przedstawionego państwom członkowskim na posiedzeniu komitetu koordynującego fundusze w dniu 28 listopada 2007 r., choć dokument ten nie zawiera żadnej analizy uzasadniającej ustalenie ryczałtowych wartości procentowych korekt, które zostały w nim wskazane.

**Skarga wniesiona w dniu 12 marca 2012 r. — Tioxide Europe i in. przeciwko Radzie**

(Sprawa T-116/12)

(2012/C 126/47)

Język postępowania: angielski

**Strony**

Strona skarżąca: Tioxide Europe Ltd (Billingham, Zjednoczone Królestwo); Tioxide Europe Srl (Scarlino, Włochy); Tioxide Europe SL (Huelva, Hiszpania) oraz Huntsman (Holdings) Netherlands BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: D. Arts, lawyer)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 1344/2011 z dnia 19 grudnia 2011 r. zawieszającego cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne, produkty rybołówstwa i produkty przemysłowe, oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1255/96 (Dz.U. L 349, s. 1) w zakresie, w którym zawiesza ono cła w przywozie pobierane od rutylu ditlenku tytanu, zawierającego 90 % masy lub więcej ditlenku tytanu, nie więcej niż 4 % masy wodorotlenku glinu i nie więcej niż 6 % masy ditlenku krzemu, objętego kodem CN 3206 11 00.

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący podniesionego uchybienia obowiązkowi uzasadnienia.
  - W ramach pierwszego zarzutu skarżące podnoszą, że Rada naruszyła obowiązek przedstawienia wystarczającego uzasadnienia dla zawieszenia ceł w przywozie w odniesieniu do omawianych towarów.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie.
  - W ramach drugiego zarzutu skarżące podnoszą, że rozporządzenie (UE) nr 1344/2011 narusza art. 31 i 32 TFUE, ponieważ opierając się na niezgodnej z prawem propozycji Komisji bez dalszego zbadania okoliczności faktycznych Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
  - W ramach trzeciego zarzutu skarżące podnoszą ponadto, że Rada naruszyła zasadę proporcjonalności ustanawiając w zaskarżonym rozporządzeniu zawieszenie ceł, choć mogła przyjąć mniej restrykcyjne środki, np. kontyngent taryfowy, albowiem „produkty identyczne, ekwiwalentne lub zastępcze” są produkowane w Unii.

## SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 8 lutego 2012 r. — Bouillez i in. przeciwko Radzie

(Sprawa F-11/11) <sup>(1)</sup>

*(Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu za 2010 r. — Odmowa awansu — Porównanie osiągnięć urzędników z grupy funkcyjnej AST według przebiegu ich kariery zawodowej — Obowiązek niestosowania przez instytucję niezgodnego z prawem przepisu wykonawczego do regulaminu pracowniczego)*

(2012/C 126/48)

Język postępowania: francuski

### Strony

Strona skarżąca: Bouillez i in. (Overijse, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis i É. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i J. Herrmann, pełnomocnicy)

### Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżących do wyższej grupy zaszerogowania w ramach postępowania w sprawie awansu za 2010 r

### Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżących.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 139 z 7.5.2011, s. 30.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 8 lutego 2012 r. — AY przeciwko Radzie

(Sprawa F-23/11) <sup>(1)</sup>

*(Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu za 2010 r. — Porównanie osiągnięć — Nieuwzględnienie doksztalcenia zawodowego i akredytacji — Naruszenie prawa)*

(2012/C 126/49)

Język postępowania: francuski

### Strony

Strona skarżąca: AY (Bousval, Belgia) (przedstawiciele: początkowo adwokaci É. Boigelot i S. Woog, następnie adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i J. Herrmann, pełnomocnicy)

### Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady o niewpisaniu skarżącego na listę urzędników awansowanych do grupy zaszerogowania AST 9 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2010 i żądanie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

### Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność odmownej decyzji Rady Unii Europejskiej w sprawie awansowania AY do grupy zaszerogowania AST 9 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2010.
- 2) Postępowanie umarza się w przedmiocie żądań przedstawionych pomocniczo przez AY.
- 3) W pozostałym zakresie żądania skargi AY zostają oddalone.
- 4) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona całością kosztów.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 226 z 30.7.2011, s. 31.



**Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 29 lutego 2012 r. — Marcuccio przeciwko Komisji**

(Sprawa F-3/11) <sup>(1)</sup>

*(Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Wypadek — Wniosek o włączenie dokumentu do akt dotyczących wypadku — Oddalenie — Akt niewywołujący niekorzystnych skutków — Oczywiście niedopuszczalność)*

(2012/C 126/50)

Język postępowania: włoski

**Strony**

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferra)

**Przedmiot sprawy**

Żądanie stwierdzenia nieważności dorozumianej decyzji odmownej w sprawie wniosku strony skarżącej z dnia 15 marca 2010 r. i naprawienie poniesionej szkody

**Sentencja postanowienia**

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) L. Marcuccio pokrywa całość kosztów.
- 3) L. Marcuccio zostaje obciążony zapłatą kwoty 2 000 EUR na rzecz Sądu.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 113 z 9.4.2011, s. 22.

**Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 7 marca 2012 r. — BI przeciwko Cedefop**

(Sprawa F-31/11) <sup>(1)</sup>

*(Służba publiczna — Termin do wniesienia skargi — Język oddalenia zażalenia)*

(2012/C 126/51)

Język postępowania: francuski

**Strony**

Strona skarżąca: BI (Evosmos, Grecja) (przedstawiciel: adwokat M.A. Lucas)

Strona pozwana: Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (przedstawiciele: M. Fuchs, pełnomocnik, wspierana przez B. Wägenbaura)

**Przedmiot sprawy**

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji dyrektor Cedefop o zakończeniu zatrudnienia skarżącego i żądanie naprawienia poniesionej szkody i doznanej krzywdy.

**Sentencja postanowienia**

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) BI pokrywa wszystkie koszty postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 186 z 25.6.2011, s. 33.

**Skarga wniesiona w dniu 10 października 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji**

(Sprawa F-102/11)

(2012/C 126/52)

Język postępowania: włoski

**Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji o odmowie zapłaty na rzecz skarżącego kosztów podróży z miejsca wykonywania czynności służbowych do miejsca pochodzenia za lata 2005-2010.

**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie nieważności decyzji, przyjętej przez pozwaną o oddaleniu, bez względu na to jaką przybrało ono formę, żądań skarżącego zawartych we wniosku z dnia 13 sierpnia 2010 r.;

- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności pisma PMO.1/NS/AV D(2010)986451z dnia 22 grudnia;
- stwierdzenie nieważności decyzji, przyjętej przez Komisję o oddaleniu, bez względu na to jaką przybrało ono formę, żądań skarżącego zawartych w zażaleniu z dnia 25 lutego 2011 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

---

**Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 9 lutego 2012 r. — Zur Oven-Krockhaus przeciwko Komisji**

(Sprawa F-47/11) <sup>(1)</sup>

(2012/C 126/53)

*Język postępowania: niemiecki*

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy w następstwie zawarcia ugody.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 252 z 27.8.2011, s. 56.

**Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 25 stycznia 2012 r. — Kedzierski przeciwko Komisji**

(Sprawa F-53/11) <sup>(1)</sup>

(2012/C 126/54)

*Język postępowania: francuski*

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 186 z 25.6.2011, s. 37.

---

**Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 2 lutego 2012 r. — Makaronidis przeciwko Komisji**

(Sprawa F-96/11) <sup>(1)</sup>

(2012/C 126/55)

*Język postępowania: grecki*

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

---

<sup>(1)</sup> Skarga nie została opublikowana w Dz.U.

---



## CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

### Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

[http://publications.europa.eu/others/agents/index\\_pl.htm](http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm)

**Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.**

**Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>**

